

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/143/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322010185
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6322010185.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovanej Q. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/51/2022 zo dňa 24. októbra 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej Q. C. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/51/2022 zo dňa 24. 10. 2022 bola obžalovaná Q. C. uznaná za vinnú zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 24. 01. 2022 približne o 19.30 h v D., ul. H. XX/X, v byte na piatom podlaží, po hádke s bývalým manželom S. C., vstala od jedálenského stola v obývacej izbe, z tašky položenej na stole vybrala prinesenú plynovú pištoľ a zo stola zobrala nôž o celkovej dĺžke 24 cm a dĺžkou čepele 14,3 cm, následne držiak v pravej ruke pištoľ a v ľavej ruke nôž, pristúpila k S. C. a v okamihu, keď sa jej snažil vyraziť z ruky uvedenú plynovú pištoľ, na neho fyzicky zaútočila nožom, čomu sa S. C. bránil tým, že sa uhol, v dôsledku čoho ho zasiahla do chrbtovej časti vľavo, následne vybehol na balkón, kde mu opakovane povedala, aby skočil, lebo ak nie, tak ho zabije, vtedy sa S. C. podarilo ju odstrčiť, vošiel do obývacej izby snažiac sa za sebou zatvoriť balkónové dvere, čo sa mu nepodarilo pretože obvinená vložila nohu do dverí, a držiak v ruke plynovú pištoľ, z nej najmenej päťkrát vystrelila smerom na S. C., po čom pustil balkónové dvere, spadol na zem, obvinená prešla do kuchyne, odkiaľ zobrala kuchynský nôž, vrátila sa k S. C. do obývacej izby, kde mu hrozila zabitím, vtedy sa S. C. postavil a zo strachu z bytu vybehol, bežal po schodišti, pričom kričal o pomoc a búchal na dvere bytov, čo počul C. C., ktorý na medziposchodí prvého a druhého podlažia obvinenej zabránil v ďalšom napádaní S. C. a vytrhol jej nôž z ruky, čím obvinená svojmu bývalému manželovi S. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., H. XX/X, spôsobila bodné poranenie hrudníka vľavo s vnútrohruďnou penetráciou s poranením ľavých pľúc a zostupnej časti srdcovnice s následným pneumotoraxom, hemotoraxom a emfyzémom hrudnej steny a krvácaním do steny srdcovnice, ktoré sa šírilo v stene srdcovnice až na brušnú srdcovnicu a oblúk aorty s dobou liečenia a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života v trvaní najmenej dva mesiace.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanej uložený aj trest prepadnutia vecí, a to kuchynského noža o dĺžke 24 cm s čiernou rukoväťou a dĺžkou čepele 14,3 cm a strelnej zbrane -

samonabíjacej pištole (plynovej pištole) zn. KIMAR, model 85 auto, kal. 9 mm RA.Knall, výrobného čísla XXCXXXXX, ktorá je určená na vystreľovanie nábojov so stredovým zápalom kal. 9 mm P.A.Knall.

Podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona bolo obžalovanej uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenému S. C. spôsobenú škodu vo výške 18.646,40 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaná, ktoré písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že napadnutý rozsudok je do výroku o vine, treste, náhrade škody a ochrannom opatrení nesprávny, keďže tieto výroky sú založené na nejasných a neúplných skutkových zisteniach. Kategoricky odmietla svoju vinu zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku, pretože skutok sa nestal tak, ako jej je kladený za vinu. V ďalšej časti odvolania opakovane uviedla svoju verziu priebehu skutku, a uzavrela, že z plynovej pištole začala strieľať, aby poškodený pustil balkónové dvere, ktorými jej tlačil na ruku. V žiadnom prípade nestrieľala na poškodeného, strieľala iba smerom do miestnosti. Zobrala nôž, keď bežala za poškodeným von z bytu z dôvodu, aby ju susedia videli s nožom a aby zavolali políciu. Rozhodne nechcela poškodenému tým nožom ublížiť a ani sa na poškodeného s nožom nezaháňala. Ďalej uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že úmyselne spôsobila poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. V pravej ruke držala plynovú pištoľ a v ľavej ruke držala nôž s čepeľou dopredu. Taktiež poprela, že by sa na poškodeného zahňala nožom, čoho dôsledkom malo byť zasiahnutie (bodnutie) poškodeného do chrbta. Ako opakovane uvádzala, na poškodeného sa žiadnym spôsobom nezahňala. V momente, keď sa poškodený snažil vytrhnúť jej pištoľ z pravej ruky, poškodený sa natočil svojou ľavou stranou tela ku nej a pravdepodobne si nevšimol v jej ľavej ruke nôž, na ktorý sa sám napichol. V tejto súvislosti poukázala na závery znaleckého posudku č. 30/2022, v ktorom znalec síce konštatoval nepravdepodobnosť jej verzie o náhodnom napichnutí sa poškodeného na nôž, čo však v žiadnom prípade nevyklučuje možnosť, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť tým spôsobom, ako ho popísala ona. Taktiež znaleckým posudkom č. 29/2022 u nej neboli zistené žiadne sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti, vedomému klamstvu, domýšľavosti, či iné skutočnosti, ktoré by spochybňovali dôveryhodnosť jej výpovede. Podľa jej názoru v prípade vykonania kontrolného znaleckého posudku, ktorého vykonanie jej bolo súdom prvého stupňa odmietnuté, by bol bez akýchkoľvek pochybností zistený spôsob vzniku zranenia poškodeného. Ďalej uviedla, že nesúhlasí ani s výrokom napadnutého rozsudku o treste, pretože trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne považuje za neprimerane prísny. Súd neprihliadol na viaceré významné okolnosti prípadu, ani na jej osobu a jej pomery. Ako opakovane uvádzala, poškodený ju počas spoluzitia dlhodobo psychicky týral, čo u nej vyvolalo dlhodobý psychický stres, čo potvrdil aj záver znaleckého posudku č. 29/2022. V žiadnom prípade nekonala premyslene, resp. plánovane, v daný deň konala skratovo. Poukázala na to, že nikdy predtým nespáchala žiadny trestný čin, priestupok, ani iné protiprávne konanie. Trpí emočnou poruchou osobnosti, ide o črtu jej osobnostnej štruktúry, ktorej prejavmi sú emočná nestabilita a impulzivnosť. Je presvedčená, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov je neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Uvedené okolnosti prípadu predstavujú také ojedinelé okolnosti, pre ktoré možno v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 155 ods. 1 Trestného zákona. Podľa jej názoru nie je nevyhnuté ani uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože možno pristúpiť k uloženiu trestu domáceho väzenia podľa § 53 Trestného zákona. Takýto trest by postihoval iba jej osobu, nemal by vplyv na jej rodinu, predovšetkým na maloleté deti, keďže by jej umožňoval byť s nimi v osobnom styku. Ďalej uviedla, že namieta aj uloženie ochranného opatrenia v zmysle § 73 ods. 2 Trestného zákona, pričom zo záverov znaleckého posudku nevyplýva, že by trestný čin spáchala v stave zmenšenej pričítanosti, resp. v stave vyvolanom duševnou poruchou. Taktiež z neho nevyplýva, že by bol jej pobyt na slobode nebezpečný pre spoločnosť, a vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani skutočnosť, že čin spáchala voči blízkej osobe, keďže v čase spáchania skutku poškodený už nebol jej manželom a ani blízkou osobou podľa § 127 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona alebo § 127 ods. 8 Trestného zákona. Taktiež vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani skutočnosť, že by uvedený čin spáchala pod vplyvom návykovej látky. Z uvedeného je zrejmé, že pre uloženie ochranného liečenia nebol splnený ani jeden zo zákonných predpokladov v zmysle § 73 ods. 2 Trestného zákona, preto tento výrok napadnutého rozsudku je v celom rozsahu nesprávny a nezákonný. Záverom uviedla, že podľa nej súd prvého stupňa porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Okrem odmietnutia

vykonania kontrolného znaleckého posudku súd odmietol vykonať aj výsluch svedkyne MUDr. C., a to aj napriek tomu, že bola vypočutá v prípravnom konaní. Taktiež súd odmietol vypočuť Mgr. K. D. Šulajovú, psychologičku, ktorú navštevovala od roku 2012 do súčasnosti. Na základe uvedeného preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že ju podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodí spod obžaloby.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, odôvodnenie rozsudku považuje za dostatočné, keď sa v ňom okresný súd vysporiadal so všetkými dôkazmi, ako aj všetkými námietkami obžalovanej v konaní. Taktiež sa stotožnila s výrokom o treste, ktorý považuje za zákonný, pričom zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré má trest zohľadňovať, a poukázala na závažnosť trestného činu, pričom ak by nedošlo k rýchlemu lekárskeму zásahu, tak by poškodený zomrel. Preto navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného v rámci verejného zasadnutia navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Vyslovil súhlas s konečným návrhom krajskej prokurátorky, avšak ešte uviedol, že napadnutý rozsudok považuje pre obžalovanú za mierny, od začiatku tvrdil, že skutok mal byť inak právne kvalifikovaný, k čomu však nedošlo, a len zázrakom nedošlo k smrti poškodeného, ktorý bude mať trvalé následky do konca života, a preto uložený trest nepovažuje za prísny.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že má stredne ťažkú reštrikciu pľúc ako následok zranení, každých 6 mesiacov musí chodiť na CT, má bolesti v oblasti, kde mal prepichnuté pľúca, a do konca života musí používať inhalátor. Predtým žiadne takéto zdravotné problémy nemal.

Obhajca obžalovanej v rámci verejného zasadnutia uviedol, že obžalovaná v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní. Opätovne poukázal na to, že okresný súd vykonal nedostatočné dokazovanie, keď odmietol vykonať navrhovaný znalecký posudok. Ak by mal aj krajský súd za preukázané, že vina obžalovanej bola uznaná správne, tak uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny, pričom boli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Podľa jeho názoru boli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia, a neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného opatrenia. Preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, alternatívne, aby sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol tak, že podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodí obžalovanú spod obžaloby.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, nespravila to, nestalo sa to tak, ako je to uvedené v obžalobe, nezodpovedá sa to ani s jej výpoveďou, ani s výpoveďou poškodeného. V ostatnom súhlasila s tým, čo uviedol jej obhajca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného

poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 14 - 20), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na obhajobné námietky obžalovanej krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovanej zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona nevzbudzuje žiadne dôvodné (rozumné) pochybnosti. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako bol ustálený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom z jeho spáchania bola jednoznačne usvedčovaná výpoveďou poškodeného S. C., ako aj svedkov U. J. a C. C.. Najmä však vykonaným znaleckým dokazovaním bola jednoznačne vyvrátená verzia obžalovanej o náhodnom napichnutí sa poškodeného na nôž, pri tom, ako sa jej snažil vytrhnúť plynovú pištoľ z rúk, keďže nôž bol do tela poškodeného bodnutý až po rukoväť, na čo musela byť vyvinutá sila, ktorá by pri náhodnom napichnutí nebola v takej intenzite, a najmä také zranenie by vykazovalo úplne iné znaky, ako tomu bolo v prípade poškodeného. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol samotný priebeh skutku, konanie obžalovanej, a to aj vo vzťahu k jej obhajobným námietkam, a po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým záverom, preto je podľa názoru krajského súdu nadbytočné tieto opätovne uvádzať.

Krajský súd však považuje za potrebnú uviesť, že vzhľadom na zistené skutkové závery, a najmä s poukazom na okolnosti spáchania skutku (s nožom a plynovou pištoľou, ktoré si obžalovaná doniesla do bytu poškodeného so sebou), spôsobený následok (spôsobenie ťažkej ujmy poškodenému S. C.) nie je zrejmé, prečo nebol skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (prípadne obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pokiaľ by bolo potvrdené, že skutok spáchala z pomsty za vyjadrenie, ktoré napísal obžalovaný v rámci civilného sporu s obžalovanou, a na základe čoho aj išla obžalovaná za poškodeným do jeho bytu). Skutočne len vďaka rýchlemu ošetreniu poškodeného nedošlo k jeho smrti, ale „len“ k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného s trvalými následkami. Ako bolo preukázané vykonaným dokazovaním, obžalovaná do bytu poškodeného prišla s plynovou pištoľou a kuchynským nožom, ktorým bodla poškodeného a zasiahla aortu, vystrelila smerom k nemu celý zásobník pištole, utekala s nožom v ruke za ním aj na chodbu bytového domu, kde jej nôž z ruky zobral až svedok C. C.. Vzhľadom k tomu, že odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodal prokurátor v neprospech obžalovanej, krajský súd nemohol túto skutočnosť reparovať, a teda zmeniť právnu kvalifikáciu skutku, pretože by to bolo v rozpore s § 322 ods. 3, ods. 4 písm. b) Trestného poriadku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je potom zrejmé, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky zákonné obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, keďže pre takto právne kvalifikovaný skutok bola podaná aj obžaloba, preto správne okresný súd uznal jej vinu v zmysle podanej obžaloby.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súdom musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatela. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, teda jeden rok nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby aj krajský súd

považuje za primeraný a zákonný. Aj v kontexte vyššie uvedeného názoru ohľadne právnej kvalifikácie skutku sa potom takýto trest javí ako mierny, a to s poukazom na následok, ktorý obžalovaná spôsobila poškodenému, ako aj okolnosti, za ktorých trestný čin spáchala. Keďže však odvolanie proti rozsudku podala len obžalovaná vo svoj prospech, krajský súd nemohol zmeniť výrok o treste v neprospech obžalovanej. Vzhľadom na uvedené preto neprichádzalo do úvahy ani prípadné mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, ani uloženie iného druhu trestu, ako to navrhovala obžalovaná vo svojom odvolaní. Takto uložený trest je preto postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovanú (keďže maloleté deti sú zverené do výchovy a opateru otca - poškodeného) a zabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu.

Okresný súd správne zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade s § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil okresný súd obžalovanej aj trest prepadnutia vecí - kuchynského noža a plynovej pištole, ktoré obžalovaná použila na spáchanie trestného činu.

Vo vzťahu k uloženému ochrannému psychiatrickému liečeniu ambulantnou formou krajský súd poznamenáva, že v záveroch znaleckého posudku č. 32/2022 znalec MUDr. S. J. navrhol uložiť obžalovanej ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, vzhľadom k tomu, že vhodne nastavenou psychiatrickou liečbou je možné minimalizovať negatívne prejavy jej emočne nestabilných a impulzívnych čŕt osobnostnej štruktúry, pričom znalec u obžalovanej zistil zvýšenú pohotovosť k impulzívnym reakciám, ktorá môže za určitých okolností prerásť do slovného či fyzického násillia. Preto správne okresný súd v súlade so závermi znaleckého posudku uložil obžalovanej uvedené ochranné opatrenie.

Okresný súd napokon nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, keď si poškodený S. C. v adhéznom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú aj riadne vyčíslil, a keďže škoda bola poškodenému spôsobená v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovanej, správne okresný súd zaviazal obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodenému S. C. škodu z titulu bolestného vo výške 18.646,40 Eur,

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovanej Q. C. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.